

Arrest

nr. 124 252 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 maart 2014 het Rijk binnen en diende op 24 maart 2014 een asielaanvraag in. Op 25 april 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit het dorp Cernicë in de gemeente Tropojë en bezit de Albanese nationaliteit. Op oudejaarsavond 2002 was u samen met enkele vrienden iets aan het drinken in een café in het dorp. Jullie wilden om middernacht een vreugdesalvo in de lucht afvuren, zoals dat in uw streek gebruikelijk is. Daartoe gingen u en uw vriend A. S. even voor middernacht naar de woning van G. Bus.. A. en G.

waren goede vrienden. De moeder van G. opende de deur. A. vroeg naar G.. Wanneer deze verscheen, haalde A. zijn Kalasjnikov boven en vuurde van op twee meter afstand 23 kogels af op G.. Deze laatste overleed terplekke. Kort tevoren had G. E., de broer van A., met vlakke hand een slag in het gezicht gegeven. De reden daarvoor is u niet bekend. Wel is een dergelijke handeling in de Noord-Albanese context een ernstige aantasting van de eer van de man. Toen dit A. ter ore kwam, keerde hij meteen terug uit Griekenland. Van zodra A. begon te schieten, keerde u meteen terug naar huis. Eén of twee uur later werd u thuis gearresteerd en meegenomen naar het politiecommissariaat van Bajram Curri. A. vluchtte na de moord de bergen rond Lekbibaj in. In maart 2003 gaf hij zich vrijwillig aan bij de politie. In november 2003 werd u door de Rechtbank van Bajram Curri veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 jaar voor medeplichtigheid aan moord met voorbedachten rade. A. werd tot 21 of 22 jaar cel veroordeeld. U ging in beroep. Het Hof van Beroep van Shkoder velde een vonnis waarbij uw straf werd bepaald op drie jaar, enkel voor het achterhouden van informatie over een misdaad. De procureur kon zich niet vinden in dit vonnis en stapte naar Cassatie. Het Hof van Cassatie in Tirana besliste dat de rechtszaak in Shkoder moest worden overgedaan met een nieuw rechtscollege. Het Hof van Beroep van Shkoder bevestigde uw straf van drie jaar. A. werd tot 17 jaar gevangenis veroordeeld. Opnieuw ging de procureur naar Cassatie. Het Hof van Cassatie bevestigde de straf die uitgesproken was door het Hof van Beroep van Shkoder. Op 21 mei 2005 werd u vrijgelaten uit de gevangenis van Bajram Curri. Vier of vijf dagen na uw vrijlating stuurde de familie van G. een gezant naar uw familie om u te melden dat uw familie zich in een bloedwraak bevond met de familie van G.. Meer in het bijzonder werd u als enige geviséerd. U was namelijk de enige die aanwezig was bij de moord. Als voorzorgsmaatregel had uw broer Besn. reeds een jaar voordien de wijk genomen naar Italië. In 2007 was u met enkele vrienden in Bajram Curri toen er plots met een Kalasjnikov werd geschoten. Eén van uw vrienden, D. M., liep een lichte verwonding op. U verkeert in het ongewisse omtrent de identiteit van de dader. Eind 2008 vroeg u asiel aan in Frankrijk. U werd ziek en begaf zich naar uw broers in Italië. Wanneer u terug in Frankrijk aankwam, kreeg u te horen dat uw procedure was afgesloten met een negatieve beslissing omdat u niet was ingegaan op de uitnodiging voor het gehoor. Enkele dagen later trok u opnieuw naar Italië. U verbleef er tot de zomer van 2010. Vervolgens keerde u terug naar Albanië in de hoop dat de situatie voor u verbeterd zou zijn. Tussen 2010 en 2014 ging u twee of drie keer uw broers bezoeken in Italië. U verbleef er nooit langer dan de toegestane termijn van 90 dagen. U reisde steeds in het geniep. U ging ook nog één of twee keer voor korte periodes naar Frankrijk. Op 6 of 7 januari 2014 was u met de wagen onderweg naar huis. U had zich even aan de kant gezet om een sms te schrijven. Plots weerklonken er schoten. U reed meteen naar huis. Uw ouders toonden zich zeer ongerust over uw lot. Op 20 januari 2014 ging u samen met uw schoonbroer naar Tirana. Die avond vielen vier gemaskerde en met Kalasjnikovs gewapende mannen uw ouderlijke woning binnen. Zij waren op zoek naar u en doorzochten het huis. Uw vader lichtte u telefonisch in over het gebeurde. U keerde niet terug naar Tropojë. Een drietal weken later vluchtte u van Albanië naar Italië. Op 16 maart 2014 nam u in Milaan het vliegtuig naar Brussel. Op 21 maart 2014 werd u onderschept door de politie op de luchthaven van Brussel-Nationaal toen u in het bezit van een vervalst Italiaans identiteitsbewijs het vliegtuig wilde nemen naar Londen. Uw plan bestond er immers in asiel aan te vragen in het Verenigd Koninkrijk. Vervolgens diende u op 24 maart 2014 een asielaanvraag in vanuit het gesloten centrum te Brugge. U bent in het bezit van uw rijbewijs, uitgereikt te Tropojë op 28 februari 2013.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat u meermaals naliét een asielaanvraag in te dienen in Italië. U zou luidens uw verklaringen verscheidene keren gedurende een maand of enkele maanden in Italië hebben verbleven in de afgelopen vijf jaar. Nooit overwoog u om een vraag tot bescherming te richten aan de Italiaanse autoriteiten. Ook net voor uw komst naar België in maart 2014 verbleef u nog ruim een maand in Italië zonder er asiel aan te vragen. Uw uitleg dat u hoorde dat het moeilijk was om er asiel te krijgen, vermag niet uw nalaten te rechtvaardigen (CGVS, blz. 4-6). Daarnaast kan worden vastgesteld dat u slechts asiel aanvroeg in België nadat u door de Belgische politie was onderschept met een vervalst Italiaans identiteitsbewijs. U was namelijk van plan om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen en daar asiel aan te vragen (CGVS, blz. 6). Van een asielzoeker kan evenwel verwacht worden dat hij of zij zich meteen na aankomst in het eerste veilige land tot de bevoegde autoriteiten wendt en er een vraag

tot bescherming indient. Dergelijke vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid en de ernst van de door u beweerde vrees.

Wat er ook van zij, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de situatie waarin u stelt betrokken te zijn geraakt bezwaarlijk beschouwd kan worden als een vendetta (gjakmarrja), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. In dit verband kan verwezen worden naar de positie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) dat sinds 2006 slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" beschouwt en oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)daden van gemeen recht. Zo heeft volgens het UNHCR een bloedwraak betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode. Overeenkomstig de klassieke erecode in Albanië (de Kanun) kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Door het publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. U verklaarde evenwel dat uw familie pas vijf dagen na uw vrijlating in mei 2005 op de hoogte werd gesteld (CGVS, blz. 8). Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. U zou echter slechts de enige van uw familie geweest zijn die door de tegenpartij gevisieerd werd (CGVS, blz. 11). Bovendien reisde u in de afgelopen jaren herhaaldelijk op en af naar Italië en Frankrijk. Ook ging u af en toe een glas drinken met vrienden (CGVS, blz. 4-6; 9-10). Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun sluit alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (hakmarrja), uitdrukkelijk uit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Verder hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u (of uw familie) voor de problemen met onbekenden (schietincidenten en inval van gemaskerde personen in uw ouderlijke woning) geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door Albanese lokale of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u er voor u ten aanzien van Albanië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Na geen van de door u aangehaalde incidenten stapte u of uw familie naar de politie (CGVS, blz. 9-11). Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend niet tegen optreden. Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

Uw rijbewijs bevestigt uw identiteit, die niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten: "Verzoek tot aanstelling van een advocaat dd. 25.03.14, Beslissing BJB Orde van Advocaten Brugge dd. 08.04.14, Verzoek van het CIB Brugge tot aanstelling van een advocaat dd. 25.03.14, Fax CIB Brugge aan Mr. DEVROE dd. 24.03.14, Bestreden beslissing van het CGVS dd. 25.04.14, Beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats dd. 24.03.14, Akte van kennisgeving dd. 24.03.14, Definitieve uitspraak van het Albanese gerecht in de moordzaak op Guxim BUSHGJOKA, Verklaring inzake de veroordeling in Albanië van verzoeker, Eigenhandig geschreven verklaring van verzoeker dd. 29.04.14".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504)

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de schending van de materiele motiveringsplicht aan.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

2.4. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging wegens bloedwraak (*gjakmarrja*) geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden

beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.5. Volgens de “COI Focus – Albanië – Bloedwraak” van 26 februari 2014, is de gewoonterechtelijke bloedwraak, in het Albanees *gjakmarrja* genoemd, een eeuwenoude Albanese traditie, die door de voorschriften van de *kanun* concreet wordt geregeld. Enkel deze bloedwraak kan aanleiding geven tot een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag op grond van “*het behoren tot een sociale groep*”. Uit deze COI Focus blijkt volgens de *kanun* dat er geen verwarring mag zijn omtrent de persoon die aan de oorsprong van het overlijden ligt, dat alleen de volwassen mannen van de rivaliserende familie of clan het doelwit kunnen worden van bloedwraak, dat elke persoon die betrokken is bij een vendetta verwittigd wordt van het bestaan van een vendetta en weet wie zich wil wreken en om welke reden, dat de vergeldingsmoord niet mag worden uitgevoerd in het huis van het doelwit, dat de moordenaar zich 's nachts mag verplaatsen maar hij zich bij het aanbreken van de dag moet verbergen en dat de familie die de eer wil herstellen, bloedwraak moet nemen binnen 24 uur na de moord, zo niet zal zij de *besa* (bestand) moeten invoeren en vervolgens een waar verzoeningsproces tussen de twee families moeten opstarten waarbij de invoering van een bestand (*besa*) gedurende dertig dagen van toepassing is en men verplicht is zich tot de dorpsoudsten te wenden.

Verzoekers verklaringen zijn echter zowel ernstig tegenstrijdig met deze objectieve informatie als onderling strijdig. Zo verklaarde hij achtereenvolgens dat hij niet persoonlijk werd verwittigd maar dat de neven van G. bij zijn neven zijn langsgesproken “*en zeiden hen om mij te laten weten dat ze mij gingen vermoorden*” (vragenlijst 3.5), daarna dat de familie van G. tegen zijn vader zei dat hij vanaf dan geen *besa* meer had (gehoor p. 8) en verder dat de neef van G. dat tegen zijn neef S. had gezegd, die dat tegen zijn vader heeft gezegd (gehoor p. 9). Ook werd deze aankondiging niet binnen de 24 uur gedaan door de familie van G. maar pas vier of vijf dagen na de vrijlating in 2005, dus pas meer dan twee jaar na de feiten zou verzoekers familie op de hoogte gebracht zijn van de bloedwraak (gehoor p. 8). Dat de bloedwraak pas uitgesproken werd nadat verzoeker vrijkwam, kan niet overtuigen nu dit hem evengoed voordien kon zijn ter kennis gebracht. Ook is niet conform de *kanun* dat verzoeker gemeld werd dat hij de enige van de familie was die geviseerd werd, terwijl de bloedwraak ook de mannelijke familie treft indien verzoeker niet kan worden getroffen.

Verzoekers relaas is dan ook niet geloofwaardig te meer nu de Raad evenmin inziet waarom de familie van G. verzoeker zouden viseren terwijl het nochtans vaststaat dat A. die volgens verzoekers verklaringen reeds in een eerder conflict met G. verwickeld was, als dader werd aangeduid en veroordeeld en verzoeker bovendien geen wapen droeg op de bewuste avond. Ten slotte treft verzoekers gewijzigde veroordeling enkel het achterhouden van informatie over de misdaad (gehoor p. 6-7).

De vaststelling dat verzoeker van 2010 tot 2014 telkens opnieuw naar Albanië terug gekeerd is (gehoor p. 5) en tot begin 2014 in zijn ouderlijk huis in zijn dorp Cernicë in Tropoje is blijven wonen (gehoor p. 2), ondergraaft volledig de waarachtigheid van het relaas en het bestaan van de beweerde vrees. Verzoeker brengt evenmin enige indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de andere aangehaalde incidenten in 2007, op 6 of 7 januari en op 20 januari 2014 – voor zover überhaupt al waarachtig – iets te maken hebben met de beweerde bloedwraak, temeer bij het incident in 2007 één van zijn vrienden werd beschoten, de incidenten op 6 of 7 januari en 20 januari 2014 telkens 's avonds plaatsvonden en het incident op 20 januari 2014 zelfs in verzoekers ouderlijk huis plaatsvond (gehoor p. 9-10). Verder is het evenmin aannemelijk dat een bloedwraak zou zijn afgekondigd in 2005 en er geen persoonlijke vergeldingsacties genomen werden tot in 2014. Verzoeker maakt geenszins geloofwaardig dat hij een vervolging omwille van bloedwraak in de zin van het Vluchtelingenverdrag zou moeten vrezen, noch dat hij anderszins een persoonlijke en actuele vervolging vanwege de familie van G. vreest.

2.6. Verzoeker voert nog aan dat “*Het is trouwens ook zo dat in dergelijke gevallen de Albanese politie niet tussenkomt en zeker geen bescherming zal bieden aan een persoon die veroordeeld werd als mededader aan een moord, en intussen in vrijheid werd gesteld. De Albanese autoriteiten zullen gewoon zeggen dat dit zijn verdiende loon is.*”. Verzoeker toont echter niet aan dat hij bij eventuele ernstige problemen geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten. Immers internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Indien uit de *“Subject Related briefing – Albanië – Beschermingsmogelijkheden”* kan blijken dat de algehele prestatie van de politie zwak blijft, dan kan tevens blijken dat er positieve hervormingen aan de gang zijn. Bovendien kan uit verzoekers eigen verhaal blijken dat misdaden wel vervolgd worden en een ernstig proces mag verwacht worden. Hoe dan ook kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker de bloedwraak niet aantoonde, en hij hoe dan ook geen beroep heeft gedaan op de politie, bij geen enkel van de door hem aangehaalde incidenten, terwijl uit de *“COI Focus – Albanië – Bloedwraak”* van 26 februari 2014 blijkt dat het aanzetten tot bloedwraak wel degelijk strafbaar is en het tevens een verzwarende omstandigheid uitmaakt bij gepleegde moorden.

Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen. Verzoeker laat na zijn bewering middels objectieve informatie te adstrueren zodat dit een loutere boutewering blijft.

2.7. Daar waar verzoeker nog aanvoert *“In Italië is verzoeker allerm minst veilig, immers er wonen zeer veel Albanezen die de verblijfplaats van verzoeker aldaar kunnen melden aan de twee broers van de neergeschoten man. Tevens is het een koud kunstje voor Albanen om Italië binnen te komen via speedboot. Dit is dan ook de reden dat verzoeker telkens uit Italië diende te vertrekken, met name men had hem gevonden en hij diende te vluchten”*, gaat hij eraan voorbij dat zijn vendetta ongeloofwaardig is en dat hij evenmin aannemelijk maakt dat – voor zover de vendetta geloofwaardig was geweest, *quod non* – de Albanezen hem niet evengoed in België of het Verenigd Koninkrijk kunnen vinden. Verzoekers bewering dat *“het een koud kunstje voor Albanen om Italië binnen te komen via speedboot”* is gezien de controles aan de buitengrenzen van de Europese Unie geenszins aangetoond. Daarbij blijkt uit zijn eigen gehoor dat hij telkens uit Italië diende te vertrekken omdat hij binnen de periode van 90 dagen wilde blijven. Op geen enkel moment maakt verzoeker melding van een eventuele vervolging in Italië (gehoor p. 5). Verzoeker was in Italië van ongeveer februari tot april 2009, ging na een paar dagen opnieuw naar Italië tot ongeveer 2010, bezocht Italië nog twee of drie keer in de periode dat hij in Albanië bleef en kwam via Italië naar België (gehoor p. 5-6). Aldus is geenszins aanvaardbaar dat verzoeker geen asiel heeft aangevraagd in Italië indien hij werkelijk vreesde voor zijn leven, temeer zijn broers daar legaal verblijven (gehoor p. 3) en hij door hen gesteund kon worden.

2.8. Verzoeker brengt ook thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers eigenhandig geschreven verklaring van 29 april 2014 alsmede de documenten inzake de rechtszaken werden opgesteld in het Albanees. De Raad stelt vast dat deze documenten niet vergezeld zijn van een (eensluidend verklaarde) vertaling. De stukken worden dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen. Hoe dan ook wordt de gerechtelijke vervolging van verzoeker in Albanië niet betwist. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van bouteweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Verzoeker meent tevens in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK